

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

11 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă

Judecătorii – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2014, de avocatul Corina Stratan în numele inculpatului

Titov Nicolae, născut la 22.10.1977, originar din s. Mingir, r-nul Hîncești și domiciliat în mun. Chișinău bd. Dacia 6, ap.18.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- Instanța de fond -28.03.2012- 21.06.2013;

- Instanța de apel - 01.08.2013- 20.01.2014;

- Instanța de recurs - 15.05.2014- 11.06.2014;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 iunie 2013 inculpatul Titov Nicolae Victor a fost condamnat în baza art.art. 186 alin. (5); 217 alin. (2); 217 alin. (3) lit. c) CP, stabilindu-i-se pedeapsa:

- în baza art. 186 alin. (5) CP - 7 (șapte) ani închisoare;

- în baza art. 217 alin. (2) CP- 10 (zece) luni închisoare;

- în baza art. 217 alin. (3) lit. c) CP - 2 (doi) ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) CP, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, în penitenciare de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța civilă.

2. În fapt, instanța a stabilit că inculpatul Titov Nicolae Victor la 16.07.2011, în m. Chișinău, avînd intenția păstrării substanțelor narcotice în proporții mari și fără scop de înstrăinare, cu utilizarea substanțelor narcotice a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, neavînd în acest scop autorizație eliberată de organele de stat competente, a păstrat la el un flacon în care se conțineau substanțe

narcotice. Substanțele narcotice au fost păstrate de către Titov Nicolai pe parcursul zilei de 16.07.2011, cînd au fost ridicate de către colaboratorii de poliție în rezultatul efectuării percheziției corporale.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 419 din 22.07.2011 s-a stabilit că substanța de culoare de culoare cafenie depusă pe pereții flaconului din sticlă ridicată la data de 16.07.2011, în cadrul efectuării percheziției corporale de la Titov Nicolai reprezintă heroină – substanță narcotică care nu este utilizată în scopuri medicale - și are masa de 0,02 gr.

Conform Hotărîrii Guvernului Republicii Moldova, nr. 79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile-acestora, cantitatea substanțelor narcotice este în proporții mari.

Conform Hotărîrii Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05.10.2004, heroina nu este inclusă în Tabelul nr. 1- substanțele narcotice și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicinale.

Tot inculpatul Titov Nicolae Victor la 23.08.2011, aproximativ la 24.00, în or. Hîncești, str. Chișinăului, a păstrat și a transportat într-o sacoșă masă vegetală de culoare galben-cafenie, uscată, mărunțită, ce reprezintă pai de mac, care conform raportului de constatare tehnico-științifică reprezintă 179, 18 grame masă-uscată care se atribuie la substanțele narcotice, ceea ce potrivit pct. 16 al Tabelului nr. 1 a Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărîrea Guvernului nr. 43 din 26.01.2009, reprezintă cantități mari, fără scop de înstrăinare.

Tot inculpatul Titov Nicolae Victor, în noaptea de 05.02.2012 spre 06.02.2012. urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, conștientizînd ilegalitatea acțiunilor sale și dorind survenirea urmărilor, prin deteriorarea lacătelor, a pătruns în sediul Service Centrul, amplasat pe str. Sprincenoaia 5, mun. Chișinău, care aparține SRL „Ingaz Auto” de unde a sustras un laptop de model „Samsung P29” în valoare de 5000 lei; un laptop de model „Siemens” în valoare de 6500 lei; un dispozitiv de reglare a injectoarelor în valoare de 1650 lei; un telefon mobil de model „Samsung S 5230” valoare de 650 lei, 14 reductoare pentru gaze „Centino” a cîte 650 lei fiecare în valoare totală de 9100 lei; 20 reductoare pentru gaze „Alasca” a cîte 900 lei fiecare, în valoare totală de 18000 lei; 7 instalații de gaz „STAG 4” a cîte 3200 fiecare, în valoare totală de 22400 lei; 5 instalații de gaze „Digitronik 300” a cîte 5000 lei fiecare, în valoare totală de 25000 lei; 2 instalații de da gaze „Tamona TG Stream” a cîte 3520 lei fiecare, în valoare totală de 7940 lei; 20 de supape pentru gaz a cîte 250 lei fiecare, în valoare totală de 5000 lei; 20 de supape pentru benzină a cîte 250 lei fiecare, în

valoare totală de 5000 lei; 50 de supape de alimentare a câte 240 lei fiecare, în valoare totală de 12000 lei; 40 de injectoare a câte 720 lei fiecare, în valoare totală de 28800 lei; 50 injectoare „Valtec” a câte 50 lei fiecare, în valoare totală de 2500 lei; 50 registre pentru gaze, a câte 40 lei fiecare, în valoare totală de 2000 lei; un modem „Orange” cu cartelă SIM 069309703 în valoare de 999 lei; un set de chei de la automobilul „Kia Rio”; un aparat de casă „Datecks” în valoare de 3200 lei; o șampilă a SRL „Ingaz Auto”, bunuri materiale în valoare totală de 154839 lei, în rezultatul sustragerii nominalizate părții vătămate SRL „Ingaz Auto” i-a fost cauzat un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în valoare de 154839 lei.

În drept, aceste acțiuni ale inculpatului au fost încadrate în baza art. 186 alin. (5) CP – *furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari*; art. 217 alin. (2) CP – *circulația ilegală a substanțelor narcotice, adică păstrarea transportarea substanțelor narcotice, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare* și art. 217 alin. (3) lit. c) CP – *circulația ilegală a substanțelor narcotice, adică păstrarea substanțelor narcotice săvârșită în proporții mari fără scop de înstrăinare și cu utilizarea substanțelor narcotice a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă*.

3. Nefiind de acord cu sentința, apel au declarat inculpatul și apărătorul acestuia Andrușciac Victor, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Titov Nicolae să fie achitat, motivând că martorii și reprezentantul părții vătămate n-au văzut faptul furtului și declarațiile lor trebuie să fie apreciate critic. Unicul martor, Aman Aurel, care în cadrul urmăririi penale a declarat precum că Titov Nicolae i-a adus un aparat de gaz, în cadrul audierii în instanța de judecată a comunicat că la poliția a dat declarații false deoarece colaboratorul de poliție l-a rugat asta pentru a fi mai ușor.

Ce se referă la incriminarea art. 217 alin. (2) CP și art. 217 alin. (3) lit. c) CP nu a fost stabilit faptul conștientizării de către inculpat a păstrării substanțelor narcotice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2014 au fost admise apelurile inculpatului Titov Nicolae și a apărătorului Andrușciac Victor în numele inculpatului Titov Nicolae, casată, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) CPP, sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță prin care, potrivit art. 84 alin. (1) CP, pentru concurs de infracțiuni (art. 186 alin. (5) și art. 217 alin. (2) CP, acțiunile fiind reîncadrate doar pe al. (2) art. 217), prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit spre executare pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani și 6 (șase) luni, în penitenciare de tip semiînchis.

4.1. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că prima instanță a admis o eroare de fapt și de drept, în partea ce privește capătul de învinuire adus în baza și art. 217 alin. (3) lit. c) CP, care urma a fi corectată de către instanța de apel, deoarece chiar dacă, conform Hotărîrii Guvernului nr. 1088 din 05.10.2004, substanța narcotică marijuana este inclusă în tabelul substanțelor narcotice neutilizate în scopuri medicinale, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului făcută de OUP nu este una corectă, or potrivit pct.4 subpunctului 17) a Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 26 decembrie 2011 cu privire la practica judiciară de aplicare a legislației penale ce reglementează circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau a analogelor lor și a precursorilor prin utilizarea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analogelor acestora a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă se presupune folosirea substanțelor menționate la producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea lor în diferite scopuri: spre exemplu, producerea unor noi preparate, medicamente, adaosul lor în produse etc.

Procurarea, păstrarea, expedierea sau transportarea acestor substanțe nu echivalează cu utilizarea lor în sensul art. 217 alin. (3) lit. c) și art. 217¹ alin. (3) lit. c) CP, acțiunile menționate urmează a fi încadrate în prevederile alin. (2) al articolelor respective, după caz.

Astfel, instanța de apel a constatat, că inculpatul Titov Nicolae Victor pînă la 16.07.2011, în m. Chișinău, a păstrat asupra sa un flacon de sticlă în care se conținea substanța narcotică și care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 419 din 22.07.2011 reprezintă heroină, avînd masa de 0,02 gr, a cărei circulație în scopuri medicinale este interzisă, fără scop de înstrăinare și a cărei masă constituie proporții mari, fiind ridicat de către angajații Poliției în rezultatul efectuării percheziției corporale și a încadrat și aceste acțiuni în baza art. 217 alin. (2) CP – *circulația ilegală a substanțelor narcotice, adică păstrarea substanțelor narcotice săvîrșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare.*

Referitor la critica adusă de apărătorul-apelant la episoadele din 16 iulie 2011 și 23 august 2011, încadrate în baza art. 217 alin. (2) CP, Colegiul a menționat că nu poate fi preluată afirmația că Titov Nicolae nu a conștientizat că păstrează substanțe narcotice deoarece este puțin probabil că o persoană ce se află la evidența medicului narcolog (f.d. 88, vol. III) cu diagnoza *consumator de substanțe narcotice (opii, hașiș, amfetamină)* și fiind anterior în rînduri repetate condamnat, nu era în cunoștință de cauză ce se conținea în flaconul de sticlă sau în sacoșă, ambele depistate asupra, sa și nu conștientiza ilegalitatea acțiunilor sale.

Instanța de apel vis-a-vis de învinuirea adusă în baza art. 186 alin. (5) CP a menționat că prima instanță a reținut, în mod corect situația de fapt și a stabilit

vinovăția inculpatului, pe baza unei juste aprecieri a probelor administrate în cauză, dînd faptei comise de către acesta încadrarea juridică corespunzătoare, iar versiunea în susținerea apărării nu și-a găsit confirmare, ea respingîndu-se prin declarațiile făcute reprezentantului părții vătămate Savițchi Anatolie (f.d.175-176, vol. III), martorilor Topadă Gheorghe (f.d.179, vol. III), Chimbițchii Stanislav (f.d.216, vol. III) și cele a lui Aman Aurel, făcute la urmărirea penală (f.d. 24, vol. III) precum și procesul verbal de cercetare la fața locului cu imaginile foto anexate (f.d. 9-21, 36-46, 48-55, vol. III), procesul verbal de ridicare cu imaginile foto anexate (f.d. 26-34, 79, 91, vol. III), procesul verbal de audiere a bănuțului și cel de audiere a învinuțului (f.d. 66, 74, 118-119 vol. III), raportul de expertiză traseologică (f.d. 94-105, vol. III).

Colegiul a menționat că motive de a aprecia critic declarațiile reprezentantului părții vătămate Savițchi Anatolie, martorilor Topadă Gheorghe și Chimbițchii Stanislav, făcute instanței de fond, cît și declarațiile martorului Aman Aurel, făcute la urmărirea penală nu sunt, neconstatîndu-se că se urmărește scopul învinuirii pe nedrept a unei persoane nevinovate, cu atît mai mult că aceștia au făcut declarații sub jurămînt și avertizare de răspundere penală în baza art. 312-313 CP și cele relatate de ei coroborează și se completează atît între ele cît și cu alte probe.

De asemenea, instanța de apel a considerat că schimbarea declarațiilor de către martorul Aman Aurel cît și de inculpatul Titov Nicolae în ședința de judecată a instanței de fond, nu poate servi motiv de achitare a ultimului, noile argumente invocate de cei doi neavînd suport probatoriu, or primul nu a contestat acțiunile organului de urmărire penală, a confirmat veridicitatea celor înscrise de reprezentantul organului de urmărire penală prin înscris autentic și semnătură, și nici nu a indicat la identitatea celor „*doi băieți din mahala*” pentru a fi audiați și la necesitate a fi puși sub învinuire; cel de-al doilea, așa cum a indicat în instanța de apel, pe parcursul întregului proces penal a fost asistat de un apărător, a cărui servicii nu le-a deplîns, declarațiile făcute în calitate de bănuț și învinuț prin care a recunoscut vina și le-a înscris personal în procesele verbale de audiere, în limba pe care o posedă.

De către Colegiu s-a exclus și versiunea apelantului, precum că urma ridicată de la fața locului ar fi fost făcută cu încălțăminte de la o terțe persoană, deoarece din procesul verbal de ridicare a încălțăminte (f.d.91, vol. III), acțiunea procedurală a fost efectuată în prezența lui Titov Nicolae care nu a avut careva obiecții sau explicații, el nefăcînd cereri și demersuri în acest sens nici la prezentarea materialelor la finisarea urmăririi penale (f.d.130, vol. III).

Deasemenea, făcînd cunoștință cu conținutul raportului de expertiză traseologică, apărarea nu a contestat conținutul acestuia, cu toate că din concluzie rezultă că urma de încălțăminte depistată pe bucata de lemn presat, apoi ridicată pe

o peliculă întunecată de la fața locului sustragerii de bunuri, a fost creată de încălțăminte sportivă ridicată de la Titov Nicolae și anume de piciorul stîng.

Instanța de apel a conchis că bunurile au fost sustrate de Titov Nicolae reiesind și din declarațiile martorului Topadă Gheorghe care a explicat că persoana pe numele Colea i-a realizat bunurile; declarațiile martorului Chimbițchi Stanislav care a declarat că Titov Nicolae l-a întrebat dacă nu are cunoscuți care să se ocupe cu instalarea aparaturii de gaz, cărora să le propună cumpărarea pieselor din aparatura de gaz, el avînd spre vînzare cîteva complete de aparatură de gaz și că inculpatul este persoana ce discuta cu cumpărătorul.

Astfel, Colegiul Penal a concluzionat că instanța de fond a reținut ca dovedită fapta inculpatului atît sub aspectul elementului material al laturii obiective, cît și al laturii subiective, care în speță îmbracă forma intenției directe și a încadrat corect faptele în infracțiunea de furt prevăzută la art. 186 alin. (5) CP, iar afirmațiile avocatului-apelant nu sunt probate și poartă un caracter declarativ.

La stabilirea pedepsei instanța de apel a considerat că potrivit sentinței, instanța de fond la solicitarea acuzării a reținut în seama inculpatului agravanta *săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară*, însă aceasta nu și-a găsit confirmare, deoarece după stingerea antecedentelor penale persoana nu mai poate fi considerată condamnată.

Cu toate acestea, instanța de apel, în raport cu criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 CP, ținînd cont, respectiv, de gradul de pericol social crescut al faptelor săvîrșite de inculpat, modul cum au fost comise, de datele și elementele ce caracterizează persoana inculpatului, de lipsa circumstanțelor ce atenuază sau agravează răspunderea, a considerat condamnarea la închisoare, corectă, or scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza dată penală nu poate fi atins decît prin executarea pedepsei în locurile de recluziune.

Totodată, ținînd cont de modificările cu care s-a intervenit în sentință privitor la recalificarea acțiunilor pe episodul din 16 iulie 2011, Colegiul a casat sentința în partea ce privește stabilirea pedepsei definitive prin aplicarea art. 84 alin. (1) CP, micșorîndu-i cuantumul pînă la limita de 7 (șapte) ani și 6 (șase) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă corect a fost soluționată.

5. Împotriva deciziei (*deși printr-o greșală mecanică indică data deciziei 17 februarie 2014, aceasta fiind de fapt data pronunțării integrale a Deciziei din 20 ianuarie 2014*) avocatul Corina Stratan în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, invocînd ca temei prevederile art.427 alin.1) pct.6) Cod de procedură penală, solicitînd casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În susținerea recursului a invocat, că nu este de acord cu condamnarea inculpatului în baza art. 186 alin.5) Cod penal, deoarece nu inculpatul a comis infracțiunea imputată. La baza condamnării inculpatului pe acest capăt de acuzare fiind puse declarațiile mincinoase ale martorului Aman Aurel și fiind respins ca nefondat demersul apărării în instanța de apel, de a fi audiat repetat martorul menționat, ceea ce consideră eroare ce cade sub incidența art.427 alin.1) pct.6) Cod de procedură penală.

5.1. La 20.03.2014, avocatul Corina Stratan, depune un recurs ordinar suplimentar, invocând temeiurile de casare prevăzute la art.427 alin.1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivare a invocat:

- instanța de fond nu a luat în considerație declarațiile inculpatului care susține că nu se consideră vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art.186 alin. (5) Cod penal;

- consideră că declarațiile martorului Topadă Gheorghe și Chimițchii Stanislav, nu sunt probe suficiente, pertinente și concludente care să facă trimitere la latura obiectivă a infracțiunii, ceea ce face inadmisibil ale pune la baza unei condamnări;

- consideră că prin acțiunile lui Titov de recomandare, interesare, ajutor spre vindere a apărăturii de gaz, s-a dar o încadrare juridică greșită, ce se încadrează în baza art. 427 alin.1) pct. 12) Cod de procedură penală;

- probele invocate de instanța de apel în decizie, nici una din ele nu se referă însuși la latura obiectivă a infracțiunii imputate;

- ce ține de celelalte capete de acuzare prevăzute la art. 217 alin.2) și alin.3) Cod penal, consideră că probele administrate nu întrunesc toate cele 4 condiții ale admisibilității: relevanță, concludență, utilitate și veridicitate, astfel din faptele imputate nu se pot desprinde elementele infracțiunii, temei ce permite admiterea recursului în baza art. 427 alin.1) pct.8 Cod penal, totodată a invocat că, din punct de vedere teoretic instanța de apel corect a reîncadrat acțiunile inculpatului din art. 217 alin.3) Cod penal în art.217 alin. 2) Cod penal.

5.2. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursurilor, prin care a solicitat respingerea acestuia, cu menținerea deciziei.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate împotriva deciziei, fără citarea părților, în baza motivelor invocate și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

6.1. Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, *recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar*

temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală, indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță.

În primul rând, dreptul de a folosi calea de atac a recursului este o prerogativă acordată persoanelor indicate în art. 421 CPP. Manifestarea de voință prin care se exercită dreptul de recurs are loc printr-o cerere de recurs, care sub aspect formal trebuie să întrunească anumite condiții legale.

Actul de sesizare a instanței de recurs este cererea de recurs motivată, care potrivit dispozițiilor art. 430 CPP trebuie să conțină:

- denumirea instanței la care se depune recursul;
- numele și prenumele recurentului, calitatea procesuală sau mențiunea cu privire la persoana ale cărei interese le reprezintă și adresa ei;
- denumirea instanței care a pronunțat sentința, data pronunțării sentinței, numele și prenumele inculpatului în privința căruia se atacă hotărârea judecătorească, fapta constatată și dispozitivul sentinței, indicarea persoanei care a declarat apel și motivele invocate în apel;
- denumirea instanței care a adoptat decizia în apel, data pronunțării deciziei de apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului;
- conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 CPP invocate în recurs și esența problemei de drept de importanță generală abordată în cauza dată;
- formularea propunerilor privind hotărârea solicitată. Deși formularea acestor propuneri este obligatorie pentru recurent, ele nu influențează hotărârea Curții Supreme de Justiție;
- data declarării recursului și semnătura recurentului.

Din cele relatate mai sus, Colegul reține că avocatul recurent la întocmirea recursului nu a îndeplinit toate dispozițiile prevăzute la art.430 Cod penal

În al doilea rând, Colegiul penal menționează, că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de

drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, criticile formulate de recurent nu sunt motivate clar sub aspectul casării hotărârii recurate, fiind o interpretare generală de apreciere a probelor de către avocat.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

În speță, recursurile ordinare declarate de avocat nu întrunesc condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.*

În consecință, aflându-se în imposibilitate procesual-penală de a face o analiză a fondului cauzei sub aspectul de drept privind verificarea hotărârilor atacate pe baza materialului cauzei, Colegiul penal, în temeiul art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, va decide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare înaintate de avocat, deoarece nu îndeplinesc cerințele de conținut.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2014 de avocatul Corina Stratan în numele inculpatului Titov Nicolae, în cauza penală în privința ultimului, deoarece recursurile nu îndeplinesc cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 09 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu